Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 19ης Δεκεμβρίου 2013*

«Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Άρθρα 21, παράγραφος 1, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6 — Διαδικασίες και προϋποθέσεις έκδοσης ομοιόμορφων θεωρήσεων — Υποχρέωση χορηγήσεως θεώρησης — Αξιολόγηση του κινδύνου παράνομης μετανάστευσης — Πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης — Εύλογες αμφιβολίες — Περιθώριο εκτίμησης των αρμοδίων αρχών»

Στην υπόθεση C-84/12,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) με απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2012, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Φεβρουαρίου 2012, στο πλαίσιο της δίκης

Rahmanian Koushkaki

κατά

Bundesrepublik Deutschland,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano, L. Bay Larsen (εισηγητή), T. von Danwitz, E. Juhász, A. Borg Barthet, C. G. Fernlund και J. L. da Cruz Vilaça, προέδρους τμήματος, A. Rosas, Γ. Αρέστη, J. Malenovský, A. Arabadjiev, E. Jarašiūnas και C. Vajda, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: M. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Ιανουαρίου 2013,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— ο R. Koushkaki, εκπροσωπούμενος από την T. Kaschubs-Saeedi, Rechtsanwältin,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και J. Möller,

— η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Materne και την C. Pochet,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vláčil,

— η Δανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον C. Vang και τη M. Wolff,

— η Εσθονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη M. Linntam,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Τ. Παπαδοπούλου,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Bulterman και C. Wissels,

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Pawłowska και τον M. Arciszewski,

— η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Klingele,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους W. Bogensberger και G. Wils,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Απριλίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 21, παράγραφος 1, και 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του R. Koushkaki, Ιρανού υπηκόου, και της Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας), με αντικείμενο την απόφαση των αρμοδίων αρχών της δεύτερης να μην του χορηγήσουν θεώρηση προκειμένου να επισκεφθεί τη Γερμανία.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κώδικας συνόρων του Σένγκεν

3 Ο κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 265/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2010 (ΕΕ L 85, σ. 1, στο εξής: κώδικας συνόρων του Σένγκεν), περιλαμβάνει το τιτλοφορούμενο «Προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών» άρθρο 5, το οποίο προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Για παραμονή μικρότερη του τριμήνου ανά εξάμηνο, οι υπήκοοι τρίτων χωρών οφείλουν να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις εισόδου:

α) να διαθέτουν έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο ή έγγραφα που επιτρέπουν τη διέλευση των συνόρων·

β) να διαθέτουν έγκυρη θεώρηση, εφόσον απαιτείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή [ΕΕ L 81, σ. 1][...]·

γ) να αιτιολογούν τον σκοπό και τις συνθήκες της προβλεπόμενης παραμονής, να διαθέτουν δε επαρκή μέσα διαβίωσης, τόσο για την προβλεπόμενη περίοδο παραμονής όσο και για την επιστροφή στη χώρα προέλευσης ή τη διέλευση προς τρίτη χώρα στην οποία η είσοδός τους είναι εξασφαλισμένη, ή μπορούν να εξασφαλίσουν νομίμως τα μέσα αυτά·

δ) δεν είναι καταχωρισμένοι στο SIS [σύστημα πληροφοριών Σένγκεν] ως ανεπιθύμητοι·

ε) δεν θεωρούνται απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις ενός εκ των κρατών μελών, ιδίως δε δεν είναι καταχωρισμένοι ως ανεπιθύμητοι στις εθνικές βάσεις δεδομένων των κρατών μελών για τους ίδιους λόγους.»

Ο κανονισμός VIS

4 Ο κανονισμός (ΕΚ) 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (κανονισμός VIS) (ΕΕ L 218, σ. 60), όπως τροποποιήθηκε με τον κώδικα θεωρήσεων (στο εξής: κανονισμός VIS), προβλέπει στο άρθρο 12, παράγραφος 2, ότι, εφόσον ληφθεί απόφαση να απορριφθεί η έκδοση θεώρησης, η αρμόδια αρχή προσδιορίζει στον φάκελο αίτησης τον λόγο απόρριψης της θεώρησης, τον οποίο επιλέγει από κατάλογο που αντιστοιχεί σε εκείνον που περιέχει το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος VI του κώδικα θεωρήσεων.

Ο κώδικας θεωρήσεων

5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3, 18 και 28 του κώδικα θεωρήσεων ορίζουν τα εξής:

«(3) Όσον αφορά την πολιτική θεωρήσεων, η ύπαρξη “κοινού σώματος” νομοθεσίας, ιδίως μέσω της ενοποίησης και της ανάπτυξης του κεκτημένου {σχετικές διατάξεις της σύμβασης για την εφαρμογή της συμφωνίας Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 […] και της κοινής προξενικής εγκυκλίου […] }, αποτελεί μία από τις θεμελιώδεις συνιστώσες της “περαιτέρω ανάπτυξης της κοινής πολιτικής θεωρήσεων ως μέρους ενός πολυεπίπεδου συστήματος με στόχο τη διευκόλυνση των νόμιμων ταξιδιών και την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης μέσω της περαιτέρω εναρμόνισης των εθνικών νομοθεσιών και των πρακτικών διεκπεραίωσης των τοπικών προξενικών αποστολών” [...]

[...]

(18) Η τοπική συνεργασία Σένγκεν είναι κρίσιμη για την εναρμονισμένη εφαρμογή της κοινής πολιτικής θεωρήσεων και για τη δέουσα αξιολόγηση του μεταναστευτικού κινδύνου ή/και των κινδύνων ασφαλείας. Επειδή οι κατά τόπον συνθήκες διαφέρουν, η επιχειρησιακή εφαρμογή των ειδικών νομοθετικών διατάξεων θα πρέπει να αξιολογείται μεταξύ των διπλωματικών και προξενικών αρχών των κρατών μελών σε κάθε τόπο για να εξασφαλισθεί μια ενιαία εφαρμογή τους προς αποφυγή της άγρας θεωρήσεων και της διαφορετικής μεταχείρισης των αιτούντων θεώρηση.

[...]

(28) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ήτοι η θέσπιση των διαδικασιών και των προϋποθέσεων έκδοσης θεωρήσεων διέλευσης από ή με πρόθεση διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες ανά εξάμηνη περίοδο, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν επομένως να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας κατά το άρθρο [5 ΣΕΕ]. [...]»

6 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις έκδοσης θεωρήσεων για διέλευση από ή με πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες ανά εξάμηνη περίοδο.»

7 Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 4, του εν λόγω κώδικα απαριθμεί τις αρχές που είναι αρμόδιες να αποφαίνονται επί των αιτήσεων θεώρησης, καθώς και να συμμετέχουν στην εξέταση των αιτήσεων αυτών και στη λήψη των σχετικών αποφάσεων.

8 Βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, του ίδιου κώδικα, κατά την υποβολή αίτησης ομοιόμορφης θεώρησης ο αιτών προσκομίζει διάφορα δικαιολογητικά έγγραφα και, μεταξύ άλλων, δυνάμει της παραγράφου 1, στοιχείο δ', πληροφορίες που επιτρέπουν να αξιολογηθεί η πρόθεσή του να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν λήξει η ισχύς της ζητούμενης θεώρησης.

9 Το τιτλοφορούμενο «Επαλήθευση των όρων εισόδου και αξιολόγηση του κινδύνου» άρθρο 21 του κώδικα θεωρήσεων ορίζει στις παραγράφους 1, 7 και 8:

«1. Κατά την εξέταση αίτησης ενιαίας θεώρησης διαπιστώνεται εάν ο αιτών πληροί τους όρους εισόδου του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α), γ), δ) και ε), του κώδικα συνόρων Σένγκεν και δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην εκτίμηση του κατά πόσον ο αιτών παρουσιάζει κίνδυνο παράνομης μετανάστευσης ή κίνδυνο για την ασφάλεια των κρατών μελών και κατά πόσον ο αιτών προτίθεται να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεώρησης.

[...]

7. Η εξέταση αίτησης βασίζεται ιδίως στην εγκυρότητα και αξιοπιστία των υποβληθέντων εγγράφων και στην αλήθεια και αξιοπιστία των δηλώσεων του αιτούντος.

8. Κατά την εξέταση αίτησης θεώρησης, τα προξενεία δύνανται σε αιτιολογημένες περιπτώσεις να καλούν σε συνέντευξη τον αιτούντα και να ζητούν πρόσθετα έγγραφα.»

10 Το άρθρο 23, παράγραφος 4, του κώδικα θεωρήσεων ορίζει τα εξής:

«Εάν δεν έχει αποσυρθεί η αίτηση, το προξενείο αποφασίζει:

α) να χορηγήσει ομοιόμορφη θεώρηση σύμφωνα με το άρθρο 24·

β) να χορηγήσει θεώρηση περιορισμένης εδαφικής ισχύος σύμφωνα με το άρθρο 25·

γ) να αρνηθεί τη χορήγηση θεώρησης σύμφωνα με το άρθρο 32·

[...]»

11 Το τιτλοφορούμενο «Απόρριψη θεώρησης» άρθρο 32 του εν λόγω κώδικα διευκρινίζει στις παραγράφους 1, 2 και 5 τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 25, παράγραφος 1, η αίτηση θεώρησης απορρίπτεται:

α) εάν ο αιτών:

i) υποβάλλει πλαστό ή παραποιημένο ταξιδιωτικό έγγραφο·

ii) δεν παρέχει δικαιολογητικά σχετικά με τον σκοπό και τους όρους της προβλεπόμενης διαμονής·

iii) δεν αποδεικνύει ότι διαθέτει επαρκή μέσα διαβίωσης για τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής και για την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής ή κατοικίας ή για τη διέλευση από τρίτη χώρα στην οποία η είσοδός του είναι εξασφαλισμένη ή δεν μπορεί να εξασφαλίσει νομίμως τα μέσα αυτά·

iv) έχει διαμείνει ήδη για τρεις μήνες κατά τη διάρκεια εξάμηνης περιόδου στο έδαφος των κρατών μελών βάσει ενιαίας θεωρήσεως ή θεωρήσεως περιορισμένης εδαφικής ισχύος·

v) είναι πρόσωπο για το οποίο υπάρχει καταχώριση στο σύστημα SIS με σκοπό την απαγόρευση εισόδου·

vi) θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία όπως ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 19, του κώδικα συνόρων Σένγκεν ή τις διεθνείς σχέσεις ενός εκ των κρατών μελών, ιδίως δε είναι καταχωρισμένος στις εθνικές βάσεις δεδομένων των κρατών μελών με σκοπό την απαγόρευση εισόδου για τους ίδιους λόγους·

vii) ενδεχομένως, δεν παρέχει αποδείξεις για την κατοχή επαρκούς και ισχύουσας ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης·

ή

β) υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα των δικαιολογητικών εγγράφων που υποβλήθηκαν από τον αιτούντα ή την ακρίβεια του περιεχομένου τους, την αξιοπιστία των δηλώσεών του ή την πρόθεσή του να αναχωρήσει από το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεώρησης.

2. Η απόφαση περί απορρίψεως και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται κοινοποιούνται στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα VI.

[...]

5. Οι πληροφορίες σχετικά με τις απορριφθείσες αιτήσεις θεώρησης εισάγονται στο VIS δυνάμει του άρθρου 12 του κανονισμού VIS.»

12 Κατά το άρθρο 58, παράγραφος 5, του κώδικα θεωρήσεων, το άρθρο 32 παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κώδικα εφαρμόζεται από τις 5 Απριλίου 2011.

13 Το άρθρο 34 του ίδιου κώδικα προβλέπει τα εξής:

«1. Μια θεώρηση καταργείται εάν καταστεί προφανές ότι οι όροι χορήγησης της θεώρησης δεν πληρούνταν κατά τον χρόνο κατά τον οποίο χορηγήθηκε, ιδίως εφόσον υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να θεωρηθεί ότι η θεώρηση ελήφθη με απάτη. Η θεώρηση καταργείται καταρχήν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που τη χορήγησε. Η θεώρηση μπορεί να καταργηθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους [...].

2. Μια θεώρηση ανακαλείται εάν καταστεί προφανές ότι οι όροι χορήγησης της θεώρησης δεν πληρούνται πλέον. Η θεώρηση ανακαλείται καταρχήν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που τη χορήγησε. Η θεώρηση μπορεί να ανακληθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους [...]

[...]

6. Η απόφαση περί απορρίψεως και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται κοινοποιούνται στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα VI.

[...]»

14 Το άρθρο 35 του κώδικα θεωρήσεων ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Σε έκτακτες περιπτώσεις μπορούν να χορηγούνται θεωρήσεις στα συνοριακά σημεία διέλευσης εφόσον πληρούνται οι εξής όροι:

[...]

β) ο αιτών δεν ήταν σε θέση να υποβάλει αίτηση θεώρησης εκ των προτέρων και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει δικαιολογητικά έγγραφα που αποδεικνύουν απρόβλεπτους και επιτακτικούς λόγους για είσοδο· και

[...]

6. Πέραν των λόγων για τους οποίους μπορεί να απορριφθεί αίτηση θεώρησης σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 1, η αίτηση θεώρησης μπορεί να απορριφθεί στο σημείο συνοριακής διέλευσης εφόσον οι όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχείο β', του παρόντος κανονισμού δεν πληρούνται.

7. Εφαρμόζονται οι διατάξεις για την αιτιολόγηση και την κοινοποίηση των απορρίψεων και του δικαιώματος προσφυγής που προβλέπ[ουν] το άρθρο 32, παράγραφος 3, και το παράρτημα VI.»

15 Το παράρτημα ΙΙ του κώδικα θεωρήσεων περιλαμβάνει έναν ενδεικτικό κατάλογο δικαιολογητικών εγγράφων που πρέπει να προσκομίζονται από τους αιτούντες θεώρηση κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του κώδικα αυτού.

16 Το παράρτημα VI του ίδιου κώδικα περιέχει ένα τυποποιημένο έντυπο για την κοινοποίηση και την αιτιολόγηση της απόρριψης, κατάργησης ή ανάκλησης της θεώρησης. Το έντυπο αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ένδεκα πεδία που πρέπει να χρησιμοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές για την αιτιολόγηση απόφασης απόρριψης, κατάργησης ή ανάκλησης της θεώρησης.

Το γερμανικό δίκαιο

17 Ο νόμος περί διαμονής, επαγγελματικής δραστηριότητας και ένταξης των αλλοδαπών στο ομοσπονδιακό έδαφος [Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (Aufenthaltsgesetz)] της 30ής Ιουλίου 2004 (*BGBl.* 2004 I, σ. 1950) ορίζει στο άρθρο 6 τα εξής:

«(1) Κατ' εφαρμογή του [κώδικα θεωρήσεων], σε αλλοδαπό μπορούν να χορηγούνται οι ακόλουθες θεωρήσεις:

1. Θεώρηση για διέλευση από ή με πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών Σένγκεν, που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες εντός εξάμηνης περιόδου από την ημέρα της πρώτης εισόδου (θεώρηση Σένγκεν).

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

18 Στις 7 Νοεμβρίου 2010 ο R. Koushkaki υπέβαλε στην πρεσβεία της Γερμανίας στην Τεχεράνη (Ιράν) αίτηση για χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης.

19 Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι ο R. Koushkaki δεν είχε αποδείξει ότι διέθετε επαρκή μέσα διαβίωσης, τόσο για τη διάρκεια της παραμονής του όσο και προς εξασφάλιση της επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του.

20 Κατόπιν της προσφυγής που άσκησε ο R. Koushkaki κατά της πρώτης αυτής απόφασης, η πρεσβεία της Γερμανίας στην Τεχεράνη αντικατέστησε, στις 5 Ιανουαρίου 2011, την εν λόγω απόφαση με νέα απορριπτική απόφαση, με την αιτιολογία ότι από την εξέταση του συνόλου των περιστάσεων προέκυπταν σοβαρές αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του αιτούντος να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεώρησης. Στη δεύτερη αυτή απορριπτική απόφαση διαπιστωνόταν, μεταξύ άλλων, ότι δεν είχε αποδειχθεί οικονομική εδραίωση του R. Koushkaki στη χώρα καταγωγής του.

21 Στις 8 Φεβρουαρίου 2011 ο R. Koushkaki προσέφυγε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου με αίτημα να υποχρεωθεί η Bundesrepublik Deutschland να αποφανθεί εκ νέου επί της αιτήσεως του και να του χορηγήσει ομοιόμορφη θεώρηση.

22 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι ο προσφεύγων στην κύρια δίκη πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α', γ' και δ', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, στα οποία παραπέμπει το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων.

23 Κατά το Verwaltungsgericht Berlin, το μόνο κρίσιμο ζήτημα είναι κατά πόσον ο R. Koushkaki συνιστά απειλή για τη δημόσια τάξη, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, εξαιτίας ενδεχόμενου κινδύνου παράνομης μετανάστευσης. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η σχετική με την απουσία απειλής για τη δημόσια τάξη προϋπόθεση για τη χορήγηση θεώρησης πληρούται οσάκις υφίσταται πεποίθηση ότι ο αιτών θα εγκαταλείψει πράγματι το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης, ή αν αρκεί να μην υφίστανται εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος αυτό εγκαίρως.

24 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, εξάλλου, σχετικά με τις έννομες συνέπειες που απορρέουν, ενδεχομένως, από τη διαπίστωση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων και ότι δεν συντρέχει κανένας από τους λόγους απόρριψης βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgericht Berlin αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Προϋποθέτει η επιβαλλόμενη από το δικαστήριο στην καθής υποχρέωση χορηγήσεως στον προσφεύγοντα θεωρήσεως Σένγκεν ότι το δικαστήριο, προκειμένου να σχηματίσει δικανική πεποίθηση, διαπιστώνει κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων ότι ο προσφεύγων προτίθεται να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως ή αρκεί ότι το δικαστήριο, κατόπιν εξετάσεως κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κώδικα θεωρήσεων, δεν έχει, λόγω ιδιαιτέρων περιστάσεων, εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεσή του να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως;

2) Παρέχει ο κώδικας θεωρήσεων αξίωση, λόγω της υπάρξεως δέσμιας αρμοδιότητας, για τη χορήγηση θεωρήσεως Σένγκεν όταν πληρούνται οι, ιδίως κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων, όροι εισόδου και δεν υπάρχει κανένας λόγος για την άρνηση χορηγήσεως της θεωρήσεως κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεως;

3) Εμποδίζει ο κώδικας θεωρήσεων την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως κατά την οποία μπορεί να χορηγηθεί σε αλλοδαπό σύμφωνα με τον [κώδικα θεωρήσεων] θεώρηση, όταν πρόκειται για τη διέλευση από το έδαφος των κρατών Σένγκεν ή όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής σ' αυτό το έδαφος όχι άνω των τριών μηνών εντός χρονικού διαστήματος έξι μηνών από την ημέρα της πρώτης εισόδου (θεώρηση Σένγκεν);»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του δευτέρου ερωτήματος

26 Με το δεύτερο ερώτημά του, το οποίο πρέπει να εξετασθεί πρώτο, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί κατά πόσον οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους δύνανται να μη χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση σε αιτούντα ο οποίος πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων και στον οποίο δεν δύναται να αντιταχθεί κανένας από τους λόγους απόρριψης του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κώδικα αυτού. Ζητεί, επίσης, να διευκρινιστεί κατά πόσον οι αρχές αυτές διαθέτουν κάποιο περιθώριο εκτίμησης κατά την εξέταση της αίτησης ομοιόμορφης θεώρησης.

27 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως δηλώνει και ο τίτλος του, αντικείμενο του άρθρου 21 του κώδικα θεωρήσεων είναι να καθορίσει τις γενικές λεπτομέρειες για την εξακρίβωση της πλήρωσης των όρων εισόδου και την αξιολόγηση των κινδύνων κατά την εξέταση αίτησης ομοιόμορφης θεώρησης.

28 Η παράγραφος 1 του προμνησθέντος άρθρου 21 καθορίζει, επομένως, τα στοιχεία τα οποία πρέπει να επαληθεύονται ή στα οποία πρέπει να δίνεται ειδική προσοχή πριν από κάθε απόφαση επί αίτησης ομοιόμορφης θεώρησης, χωρίς, εντούτοις, να προβλέπει έναν συγκεκριμένο κατάλογο των προϋποθέσεων για την έκδοση τέτοιας θεώρησης. Οι λοιπές παράγραφοι του ίδιου άρθρου διευκρινίζουν τις μεθόδους που πρέπει να εφαρμόζουν οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους προκειμένου να φέρουν εις πέρας την εξακρίβωση της πλήρωσης των προϋποθέσεων εισόδου και την αξιολόγηση των κινδύνων, σε συνάρτηση με την εκάστοτε περίπτωση που αντιμετωπίζουν.

29 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τη διάρθρωση του κώδικα θεωρήσεων.

30 Πράγματι, το άρθρο αυτό περιλαμβάνεται στον τίτλο ΙΙΙ, κεφάλαιο ΙΙΙ, του εν λόγω κώδικα, το οποίο διέπει τα διάφορα στάδια εξέτασης μιας αίτησης ομοιόμορφης θεώρησης, και όχι στο κεφάλαιο IV του ίδιου τίτλου το οποίο, όπως δηλώνει το άρθρο 23, παράγραφος 4, του κώδικα θεωρήσεων, καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν απόφαση να χορηγήσουν ή να μη χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση, ή, ενδεχομένως, να χορηγήσουν θεώρηση περιορισμένης εδαφικής ισχύος.

31 Αντιθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων καθορίζει έναν κατάλογο λόγων για τους οποίους η αίτηση ομοιόμορφης θεώρησης πρέπει να απορρίπτεται.

32 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, ενώ το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές να επαληθεύουν ή να αξιολογούν ορισμένα στοιχεία, το άρθρο 32, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα καθορίζει τις συνέπειες που πρέπει να αντλούνται από το αποτέλεσμα της επαλήθευσης και της αξιολόγησης αυτής, λαμβανομένων υπόψη των λόγων απόρριψης που μνημονεύονται στο τελευταίο αυτό άρθρο.

33 Ως εκ τούτου, προκειμένου να δοθεί απάντηση στο δεύτερο ερώτημα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να καθοριστεί κατά πόσον οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους δύνανται να μην χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση σε αιτούντα στον οποίο δεν δύναται να αντιταχθεί κανένας από τους λόγους απόρριψης της αίτησης θεώρησης που απαριθμούνται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων.

34 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (αποφάσεις της 12ης Φεβρουαρίου 2009, C-466/07, Klarenberg, Συλλογή 2009, σ. I-803, σκέψη 37, και της 13ης Δεκεμβρίου 2012, C-11/12, Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost, σκέψη 27).

35 Όσον αφορά, πρώτον, τη διατύπωση του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων, διαπιστώνεται ότι, κατά το γράμμα της διάταξης αυτής, η αίτηση θεώρησης απορρίπτεται όταν συντρέχει ένας εκ των όρων που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, στοιχείο α′, του ίδιου άρθρου ή σε περίπτωση που υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες ως προς ένα από τα στοιχεία που ορίζονται στην προμνησθείσα παράγραφο, στοιχείο β′.

36 Εντούτοις, από το γράμμα του προμνησθέντος άρθρου 32, παράγραφος 1, αυτού καθαυτό, δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί αν ο κατάλογος των λόγων απόρριψης τον οποίο καθιερώνει είναι εξαντλητικός ή αν, αντιθέτως, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έχουν την ευχέρεια να μη χορηγούν ομοιόμορφη θεώρηση βασιζόμενες σε έναν μη προβλεπόμενο από τον κώδικα θεωρήσεων λόγο.

37 Όσον αφορά, δεύτερον, το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 23, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κώδικα αυτού διευκρινίζει ότι η απόφαση να μην χορηγηθεί θεώρηση λαμβάνεται «σύμφωνα με το άρθρο 32» αυτού, κάτι που συνεπάγεται ότι οι αποφάσεις για μη χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης πρέπει να λαμβάνονται εντός του πλαισίου που καθιερώνει το τελευταίο αυτό άρθρο.

38 Το γεγονός, όμως, ότι το άρθρο 32 του ίδιου κώδικα εισάγει έναν κατάλογο συγκεκριμένων λόγων βάσει των οποίων λαμβάνεται η απόφαση για μη χορήγηση θεώρησης, προβλέποντας ταυτόχρονα, στην παράγραφο 2, ότι οι λόγοι στους οποίους βασίζεται η απόφαση αυτή πρέπει να κοινοποιούνται

στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα VI του κώδικα θεωρήσεων, αποτελεί στοιχείο που συνηγορεί υπέρ της ερμηνείας κατά την οποία ο κατάλογος των λόγων απόρριψης της παραγράφου 1 της διατάξεως αυτής είναι εξαντλητικός.

39 Το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο προμνησθέν παράρτημα VI περιλαμβάνει, εξάλλου, δέκα πεδία τα οποία χρησιμοποιούν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να γνωστοποιήσουν στον αιτούντα θεώρηση την αιτιολογία της απορριπτικής απόφασης. Κάθε ένα από τα εννέα πρώτα πεδία αντιστοιχεί σε έναν από τους λόγους απόρριψης που απαριθμούνται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων. Ως προς το δέκατο, τούτο παραπέμπει στον λόγο απόρριψης που προβλέπεται ειδικώς στο άρθρο 35, παράγραφος 6, του κώδικα αυτού, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1, στοιχείο β′, του ίδιου άρθρου, ο οποίος διευκρινίζει ότι αίτηση θεώρησης που υποβάλλεται χωρίς δικαιολογία στο σημείο συνοριακής διέλευσης απορρίπτεται.

40 Εξάλλου, το άρθρο 32, παράγραφος 5, του κώδικα αυτού υποχρεώνει τα κράτη μέλη να καταχωρίζουν τις πληροφορίες σχετικά με τις απορριφθείσες αιτήσεις θεώρησης στο σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις (VIS), δυνάμει του άρθρου 12 του κανονισμού VIS.

41 Από το άρθρο 12, παράγραφος 2, του τελευταίου αυτού κανονισμού προκύπτει ότι, κατά την καταχώριση αυτή στο VIS, η αρμόδια αρχή που αρνήθηκε να χορηγήσει θεώρηση πρέπει να προσθέσει στον φάκελο αίτησης τον ή τους λόγους μη χορήγησης της θεώρησης που αντιτάχθηκαν στον αιτούντα. Η ίδια διάταξη περιέχει έναν κατάλογο λόγων απόρριψης από τους οποίους πρέπει να επιλέγονται ο λόγος ή οι λόγοι απόρριψης που καταχωρίζονται στο VIS. Ο κατάλογος αυτός αντιστοιχεί σε εκείνον που προβλέπουν τα άρθρα 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κώδικα θεωρήσεων, ο οποίος επαναλαμβάνεται στο τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα VI αυτού.

42 Επιπλέον, στο μέτρο που το άρθρο 34, παράγραφος 6, του κώδικα θεωρήσεων ορίζει ότι οι αποφάσεις για κατάργηση ή ανάκληση της θεώρησης κοινοποιούνται επίσης στον αιτούντα με το τυποποιημένο υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα VI του κώδικα αυτού, είναι προφανές ότι η αρμόδια αρχή οφείλει να δηλώσει στον αιτούντα, η θεώρηση του οποίου καταργήθηκε ή ανακλήθηκε, ποια είναι η προϋπόθεση για την έκδοση θεώρησης που δεν πληρούται ή δεν πληρούται πλέον, παραπέμποντας σε έναν από τους λόγους απόρριψης που προβλέπονται στα άρθρα 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του εν λόγω κώδικα και επαναλαμβάνονται στο παράρτημα VI αυτού.

43 Εξάλλου, η απορρέουσα από το άρθρο 34 του κώδικα θεωρήσεων σύμπτωση μεταξύ των λόγων μη χορήγησης της θεώρησης και εκείνων που δικαιολογούν την κατάργηση ή την ανάκλησή της συνεπάγεται ότι η παραδοχή της δυνατότητας ενός κράτους μέλους να προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του οφείλουν να μην εκδίδουν θεώρηση για μη προβλεπόμενο στον κώδικα αυτόν λόγο θα έπρεπε να έχει ως αποτέλεσμα την παραδοχή, επίσης, ότι το κράτος αυτό προβλέπει ότι οι ως άνω αρχές οφείλουν να καταργούν ή να ανακαλούν τις θεωρήσεις για ισοδύναμο λόγο, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η συνοχή ενός συστήματος στο πλαίσιο του οποίου η απουσία μιας προϋποθέσεως για την έκδοση θεώρησης επηρεάζει το κύρος της.

44 Εντούτοις, από το άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κώδικα προκύπτει ότι μια θεώρηση μπορεί να καταργηθεί ή να ανακληθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους από εκείνο που χορήγησε τη θεώρηση.

45 Ένα τέτοιο σύστημα προϋποθέτει εναρμόνιση των όρων χορήγησης των ομοιόμορφων θεωρήσεων, η οποία αποκλείει την ύπαρξη αποκλίσεων μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τον καθορισμό των λόγων άρνησης της χορήγησης τέτοιων θεωρήσεων.

46 Πράγματι, ελλείψει τέτοιας εναρμόνισης, οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου προβλέπει λόγους απόρριψης, κατάργησης και ανάκλησης που δεν προβλέπονται στον κώδικα θεωρήσεων θα όφειλαν να καταργούν ομοιόμορφες θεωρήσεις, χορηγηθείσες από άλλο κράτος μέλος, βάσει λόγου τον οποίον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους χορήγησης δεν μπορούσαν να αντιτάξουν στον αιτούντα κατά την εξέταση της αίτησης για τη χορήγηση θεώρησης.

47 Η ανάλυση του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων καταδεικνύει, επομένως, ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεν μπορούν να αρνούνται τη χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης βασιζόμενες σε λόγο διαφορετικό από εκείνους που προβλέπει ο κώδικας αυτός.

48 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι σκοποί που επιδιώκονται με τον εν λόγω κώδικα επιβεβαιώνουν την ερμηνεία αυτή.

49 Πράγματι, από την αιτιολογική σκέψη 28 του κώδικα θεωρήσεων και από το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτού προκύπτει ότι σκοπός του κώδικα αυτού είναι, μεταξύ άλλων, ο καθορισμός των προϋποθέσεων έκδοσης ομοιόμορφων θεωρήσεων, κάτι που δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, επομένως, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης.

50 Η ερμηνεία κατά την οποία ο κώδικας θεωρήσεων απλώς και μόνον διέπει τις διαδικασίες χορήγησης θεωρήσεων και επιβάλλει στα κράτη μέλη να μη χορηγούν θεωρήσεις σε ορισμένες συγκεκριμένες περιπτώσεις, χωρίς ωστόσο να καθιερώνει ενιαίους όρους για τη χορήγηση των θεωρήσεων, δεν συνάδει, επομένως, προς τον ίδιο τον σκοπό του κώδικα αυτού.

51 Κατά τα λοιπά, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι ο κώδικας θεωρήσεων ρυθμίζει τις προϋποθέσεις χορήγησης, κατάργησης και ανάκλησης των ομοιόμορφων θεωρήσεων (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Απριλίου 2012, C-83/12 PPU, Vo, σκέψη 42).

52 Εξάλλου, η διευκόλυνση των νόμιμων ταξιδιών, στην οποία αναφέρεται η αιτιολογική σκέψη 3 του κώδικα θεωρήσεων, θα διακυβευόταν εάν ένα κράτος μέλος μπορούσε να αποφασίζει κατά το δοκούν να μη χορηγήσει θεώρηση σε αιτούντα που πληροί όλες τις καθοριζόμενες από τον κώδικα θεωρήσεων προϋποθέσεις χορήγησης, προσθέτοντας έναν λόγο απόρριψης σε εκείνους που απαριθμούνται στα άρθρα 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κώδικα αυτού, εφόσον ο νομοθέτης της Ένωσης δεν έκρινε ότι ένας τέτοιος λόγος επιτρέπει να απαγορεύεται στους υπηκόους τρίτων κρατών να λάβουν ομοιόμορφη θεώρηση.

53 Επιπλέον, η εφαρμογή μιας τέτοιας πρακτικής από ένα κράτος μέλος θα παρακινούσε τους αιτούντες θεώρηση να απευθύνονται, κατά προτεραιότητα, σε άλλα κράτη μέλη για τη λήψη ομοιόμορφης θεώρησης. Ο μνημονευόμενος στην αιτιολογική σκέψη 18 του κώδικα θεωρήσεων σκοπός της εξασφάλισης ενιαίας εφαρμογής των νομοθετικών διατάξεων προς αποφυγή της «άγρας θεωρήσεων» αντιτίθεται, επομένως, επίσης σε μια τέτοια ερμηνεία του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κώδικα αυτού.

54 Ομοίως, ο σκοπός της αποφυγής της διαφορετικής μεταχείρισης των αιτούντων θεώρηση, ο οποίος μνημονεύεται επίσης στην αιτιολογική σκέψη 18, δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν τα κριτήρια χορήγησης ομοιόμορφης θεώρησης μπορούσαν να διαφέρουν αναλόγως του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση θεώρησης.

55 Από τα διάφορα αυτά στοιχεία προκύπτει ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απορρίψουν αίτηση χορήγησης ομοιόμορφης θεώρησης μόνον στις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να αντιταχθεί στον αιτούντα ένας από τους λόγους που απαριθμούνται στα άρθρα 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κώδικα θεωρήσεων.

56 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι η εκτίμηση της ατομικής κατάστασης ενός αιτούντος θεώρηση, προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον η αίτησή του δεν προσκρούει σε λόγο απόρριψης, συνεπάγεται σύνθετες αξιολογήσεις που βασίζονται, μεταξύ άλλων, στην προσωπικότητα του αιτούντος αυτού, στην ένταξή του στη χώρα όπου διαμένει, στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση της τελευταίας, καθώς και στην ενδεχόμενη απειλή που θα συνιστούσε η έλευση του αιτούντος αυτού για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις ενός εκ των κρατών μελών.

57 Τέτοιες σύνθετες αξιολογήσεις συνεπάγονται την εκπόνηση προγνώσεων σχετικά με την προβλέψιμη συμπεριφορά του εν λόγω αιτούντος και πρέπει, μεταξύ άλλων, να βασίζονται σε εκτενή γνώση της χώρας διαμονής του, καθώς και στην ανάλυση διαφόρων εγγράφων, η εγκυρότητα και η αξιοπιστία του περιεχομένου των οποίων πρέπει να εξακριβώνεται και στις δηλώσεις του αιτούντος, η αξιοπιστία των οποίων πρέπει να εκτιμάται, όπως προβλέπει το άρθρο 21, παράγραφος 7, του κώδικα θεωρήσεων.

58 Συναφώς, η ποικιλία των δικαιολογητικών εγγράφων στα οποία μπορούν να βασίζονται οι αρμόδιες αρχές, εξαντλητικής κατάλογος των οποίων περιέχεται στο παράρτημα ΙΙ του κώδικα αυτού, και η ποικιλία των μέσων που διαθέτουν οι αρχές αυτές, συμπεριλαμβανομένης της προβλεπόμενης στο άρθρο 21, παράγραφος 8, του κώδικα αυτού πραγματοποίησης συνέντευξης με τον αιτούντα, επιβεβαιώνουν τον σύνθετο χαρακτήρα της εξέτασης των αιτήσεων θεώρησης.

59 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο έλεγχος τον οποίον διενεργούν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που επιλαμβάνονται αίτησης θεώρησης πρέπει να είναι ιδιαίτερα ενδελεχής, δεδομένου ότι η ενδεχόμενη έκδοση ομοιόμορφης θεώρησης επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφος των κρατών μελών, εντός των ορίων που καθορίζονται με τον κώδικα συνόρων του Σένγκεν.

60 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι αρμόδιες αρχές που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 4, του κώδικα θεωρήσεων διαθέτουν, κατά την εξέταση των αιτήσεων θεώρησης, ευρύ περιθώριο εκτίμησης, το οποίο αφορά τους όρους εφαρμογής των άρθρων 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κώδικα αυτού, καθώς και την αξιολόγηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να κρίνουν κατά πόσον οι μνημονευόμενοι στις διατάξεις αυτές λόγοι εμποδίζουν τη χορήγηση της ζητούμενης θεώρησης.

61 Η πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να παράσχει ευρύ περιθώριο εκτίμησης στις εν λόγω αρχές προκύπτει, κατά τα λοιπά, από το ίδιο το γράμμα των άρθρων 21, παράγραφος 1, και 32, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα, διατάξεων που υποχρεώνουν τις αρχές αυτές να προβαίνουν σε «εκτίμηση του κατά πόσον ο αιτών παρουσιάζει κίνδυνο παράνομης μετανάστευσης», να δίνουν «ιδιαίτερη προσοχή» σε ορισμένες πτυχές της κατάστασης του τελευταίου και να καθορίζουν κατά πόσον υφίστανται «εύλογες αμφιβολίες» ως προς ορισμένα στοιχεία.

62 Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν αυτό το περιθώριο εκτίμησης, μεταξύ άλλων, οσάκις αξιολογούν κατά πόσον υφίστανται εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης, προκειμένου να κρίνουν κατά πόσον πρέπει να αντιταχθεί στον εν λόγω αιτούντα ο τελευταίος από τους λόγους απόρριψης που προβλέπονται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κώδικα θεωρήσεων.

63 Από τις προηγηθείσες σκέψεις προκύπτει ότι στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 23, παράγραφος 4, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κώδικα θεωρήσεων έχουν την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, κατά το πέρας της εξέτασης μιας αίτησης για χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης, δεν μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση τέτοιας θεώρησης σε αιτούντα παρά μόνον στην περίπτωση που μπορεί να αντιταθεί σε αυτόν ένας από τους λόγους απόρριψης της αιτήσεως που απαριθμούνται στις διατάξεις αυτές. Κατά την εξέταση της αίτησης αυτής, οι ανωτέρω

αρχές διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά τους όρους εφαρμογής των διατάξεων αυτών και την αξιολόγηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να κρίνουν κατά πόσον μπορεί να αντιταχθεί στον αιτούντα ένας από αυτούς τους λόγους απόρριψης.

Επί του πρώτου ερωτήματος

64 Με το πρώτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, αυτού, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών κράτους μέλους να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση εξαρτάται από την πεποίθηση των τελευταίων ότι ο αιτών προτίθεται να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως ή αν αρκεί το ότι δεν υφίστανται εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση αυτή.

65 Από την απάντηση που δόθηκε στο δεύτερο ερώτημα προκύπτει ότι οι κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 4, του κώδικα θεωρήσεων αρμόδιες αρχές δύνανται να μη χορηγούν ομοιόμορφη θεώρηση μόνον στην περίπτωση που μπορεί να αντιταχθεί στον αιτούντα ένας από τους λόγους απόρριψης που απαριθμούνται στα άρθρα 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κώδικα αυτού.

66 Μεταξύ αυτών των λόγων απόρριψης, ο προβλεπόμενος στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α′, περίπτωση vi, του προμνησθέντος κώδικα λόγος που βασίζεται στην απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία ενός εκ των κρατών μελών, την οποία ενδέχεται να αποτελεί ο αιτών, πρέπει να διακριθεί από εκείνον που αφορά την απουσία προθέσεως του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης, που προβλέπεται στην ίδια παράγραφο, στοιχείο β′.

67 Όσον αφορά τον τελευταίο λόγο άρνησης της χορήγησης θεώρησης, το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κώδικα θεωρήσεων προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι δεν χορηγείται θεώρηση εάν υπάρχουν εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης.

68 Επομένως, ουδόλως απαιτείται να είναι βέβαιες οι αρμόδιες αρχές, ώστε να κρίνουν κατά πόσον υποχρεούνται να χορηγήσουν θεώρηση, ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει ή να μην εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης. Αντιθέτως, καθήκον τους είναι να κρίνουν κατά πόσον υφίστανται εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση αυτή.

69 Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να προβαίνουν σε εξατομικευμένη εξέταση της αίτησης θεώρησης κατά την οποία, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 35 των προτάσεών του, λαμβάνονται υπόψη, αφενός, η γενική κατάσταση της χώρας διαμονής του αιτούντος και, αφετέρου, τα χαρακτηριστικά του ίδιου του αιτούντος, μεταξύ άλλων η οικογενειακή, κοινωνική και οικονομική του κατάσταση, η τυχόν ύπαρξη προγενέστερων νομίμων ή παρανόμων διαμονών σε κράτος μέλος, καθώς και οι δεσμοί του στη χώρα διαμονής και στα κράτη μέλη.

70 Συναφώς, όπως διευκρινίζει το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίνεται στον κίνδυνο παράνομης μετανάστευσης ο οποίος, οσάκις αποδεικνύεται, πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να μη χορηγούν θεώρηση οι αρμόδιες αρχές στηριζόμενες στην ύπαρξη εύλογων αμφιβολιών ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης.

71 Πρέπει, εξάλλου, να υπογραμμιστεί, ότι, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κώδικα θεωρήσεων, στον αιτούντα εναπόκειται, όταν υποβάλλει αίτηση ομοιόμορφης θεώρησης, να προσκομίσει πληροφορίες που επιτρέπουν να αξιολογηθεί η πρόθεσή του να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν λήξει η ισχύς της ζητούμενης θεώρησης.

72 Επομένως, στον αιτούντα θεώρηση εναπόκειται να παράσχει πληροφορίες, η εγκυρότητα των οποίων πρέπει να αποδειχθεί με σχετικά και αξιόπιστα έγγραφα, ικανές να εξαλείψουν τις αμφιβολίες ως προς την πρόθεσή του να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν λήξει η ισχύς της ζητούμενης θεώρησης, τις οποίες μπορούν να δημιουργήσουν, μεταξύ άλλων, η γενική κατάσταση της χώρας διαμονής του ή η ύπαρξη γνωστών μεταναστευτικών ροών μεταξύ της χώρας αυτής και των κρατών μελών.

73 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, αυτού, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών κράτους μέλους να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι δεν υφίστανται εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως, λαμβανομένων υπόψη της γενικής καταστάσεως της χώρας διαμονής του αιτούντος και των χαρακτηριστικών του ίδιου του αιτούντος, που αποδεικνύονται βάσει των πληροφοριών που αυτός παρέχει.

Επί του τρίτου ερωτήματος

74 Με το τρίτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν ο κώδικας θεωρήσεων έχει την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτόν διάταξη της νομοθεσίας κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, οσάκις πληρούνται οι προβλεπόμενοι από τον κώδικα αυτό όροι χορήγησης, οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση στον αιτούντα, χωρίς να διευκρινίζεται ότι υποχρεούνται να χορηγήσουν τη θεώρηση αυτή.

75 Πρέπει, συναφώς, να επισημανθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να προσδίδει στο εθνικό δίκαιο ερμηνεία σύμφωνη, κατά το μέτρο του δυνατού, προς τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-60/02, X, Συλλογή 2004, σ. I-651, σκέψη 59, καθώς και της 11ης Ιανουαρίου 2007, C-208/05, ITC, Συλλογή 2007, σ. I-181, σκέψη 68).

76 Η αρχή της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου, η οποία είναι εγγενής στο σύστημα των Συνθηκών καθόσον επιτρέπει στο εθνικό δικαστήριο να εξασφαλίζει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης οσάκις εκδίδει απόφαση επί εκκρεμούς ενώπιόν του διαφοράς, επιβάλλει να λαμβάνει υπόψη του το εθνικό δικαστήριο το σύνολο του εθνικού δικαίου για να εκτιμά σε ποιο μέτρο το δίκαιο αυτό μπορεί να τύχει τέτοιας εφαρμογής ώστε να μην καταλήγει σε αποτέλεσμα αντίθετο προς το δίκαιο της Ένωσης (απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, C-239/09, Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe, Συλλογή 2010, σ. I-13083, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

77 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται, κατά το μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύσει την επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική διάταξη σύμφωνα με τα άρθρα 23, παράγραφος 4, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κώδικα θεωρήσεων, υπό την έννοια ότι οι εθνικές αρχές δεν μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης σε αιτούντα παρά μόνον στην περίπτωση που μπορεί να αντιταχθεί σε αυτόν ένας από τους λόγους απόρριψης που προβλέπονται στα άρθρα αυτά.

78 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κώδικας θεωρήσεων έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σ' αυτόν διάταξη της νομοθεσίας κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, οσάκις πληρούνται οι προβλεπόμενοι από τον κώδικα αυτό όροι χορήγησης, οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση στον αιτούντα, χωρίς να διευκρινίζεται ότι υποχρεούνται να χορηγήσουν τη θεώρηση αυτή, εφόσον η διάταξη αυτή μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς τα άρθρα 23, παράγραφος 4, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του εν λόγω κώδικα.

Επί των δικαστικών εξόδων

79 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαίνεται:

1) **Τα άρθρα 23, παράγραφος 4, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων), έχουν την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, κατά το πέρας της εξέτασης μιας αίτησης για χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης, δεν μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση τέτοιας θεώρησης σε αιτούντα παρά μόνον στην περίπτωση που μπορεί να αντιταθεί σε αυτόν ένας από τους λόγους απόρριψης της αιτήσεως που απαριθμούνται στις διατάξεις αυτές. Κατά την εξέταση της αίτησης αυτής, οι ανωτέρω αρχές διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά τους όρους εφαρμογής των διατάξεων αυτών και την αξιολόγηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να κρίνουν κατά πόσον μπορεί να αντιταχθεί στον αιτούντα ένας από αυτούς τους λόγους απόρριψης.**

2) **Το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 810/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, αυτού, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών κράτους μέλους να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι δεν υφίστανται εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως, λαμβανομένων υπόψη της γενικής καταστάσεως της χώρας διαμονής του αιτούντος και των χαρακτηριστικών του ίδιου του αιτούντος, που αποδεικνύονται βάσει των πληροφοριών που αυτός παρέχει.**

3) **Ο κανονισμός 810/2009 έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σ' αυτόν διάταξη της νομοθεσίας κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, οσάκις πληρούνται οι προβλεπόμενοι από τον κανονισμό αυτό όροι χορήγησης, οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση στον αιτούντα, χωρίς να διευκρινίζεται ότι υποχρεούνται να χορηγήσουν τη θεώρηση αυτή, εφόσον η διάταξη αυτή μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς τα άρθρα 23, παράγραφος 4, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού.**

(υπογραφές)